

z ženami niso oskrnili, ker so deviški ostali. Oni hodijo za Jagnjetom, kamor koli se poda. Raz. sv. Jan. 14. 1—5. Preljuba solska mladina, ki si moje največe veselje in ki boš, kakor upam, enkrat pri Bogu tudi moj venec, stojte trdno v Gospodu, preljubljeni! Filip. 4. 1. Saj veste, kako se godi, ako vsled hudih nalivov kalna voda črez brege udari in cvetoče senožeti povali! Če tudi pozneje dež travo spira, tako nje ne opere nikdar, da bi se nič več ne poznalo. Spokorne solze nam res grehe zbrisejo in milost božjo zopet pridobijo, a nedolžnosti ne morejo nam povrniti.

Mili darovi za družbo vednega češčenja:

Bizelj 14 fl. 20 kr., Gomilsko 7 fl. 20 kr., Šmarje 8 fl., Kozje 4 fl., Olinje 3 fl., Prevorje 2 fl. 50 kr., Sv. Vid pri Planini 8 fl. 72 kr., Hajdinj 18 fl., Prihova 11 fl. 10 kr.

Gospodarske stvari.

S kmetskega vrta.

(Konec.)

Tukaj vidimo drevo lepe visoke in košate rasti in gostih vej. Jabelka so proti septembru kje že čedalje bolj rdeča, precej debela in bolj kupčaste podobe. Okus jim je posebno sladek in ker je meso in koža še precej trda, vstrajajo dolgo, ako jim le miši in podgane, katere jih posebno ljubijo, ne morejo blizo. Imenujemo jih »močnice« in so vrsta, ki zasluži, da se razširi med ljudstvom.

Sopet je na vrsti drevo lepe rasti, katerega vejé skoraj zakriva gosto listje. Sadje je tudi kupčaste podobe, zelene, po solnčnej strani nekoliko rudečkaste barve ter sladkega okusa. Ker vsled mehke kože ne vstraja zelo dolgo, pripravno je tembolj za mošt, katerega daje precej, pa sladkega, kakor med. Ime mu je: zim-ska javšnica, te zori precej pozno, najbolj o Uršinem.

Blizo zraven je skoraj enako drevo, gostih vej polnih popkov in listja. Teh sadje prišli smo gledat sedaj — prepozno, ker zazorilo je že o Velikem Šmarnu in gotovo so sladka, rumenkasta jabelka otroci že pojeli, njim so najbolj ljuba, zato ker so prva zrela. Vsaj nekaj te vrste dreves bi gotovo primerno bilo pri vsakej hiši, ker dajo zgodaj nekaj prigrizka, ime jim je pa: zgodnja javšnica ali tudi ječmenka.

To-le na pol posušeno in z mehom poraseno drevo je nas s svojim sadjem tudi ukanilo, če so ga pojeli prej, ko smo mi došli. Zorijo namreč med gospojnicami, zato jih tudi gospojnice imenujemo. Škoda, da na les le bolj slabo raste, kajti sad je lepo dišečega duha in prijetno sladkega okusa. Podoba mu je tudi prav mična, precej debelo in kopičasto jabelko ima namreč lepo rumeno rudečkasto pisano suknjo. Da pa mnoga ta drevesa imajo bolj slabo rast, izvira največ od tega, ker se jim pri vsajenji na kamnita tla ni dosti prostorne jame izkopalo, kateri pogrešek v sadjereji se pri našem kmetu še v obče nahaja.

Blizo tu in pogosto na okoli nahajajo se tudi vse hvale vredne vrste: jesenski kos, meč ali ledrarce, katerej obilno razširjanje priporočuje njen jako okusen in trpežen sad, kateri pa nosi ponižno rujavkasto suknjo. Ob enem se toplotno priporoča vrsta tu imenovana »trdič«, drobno zimsko jabelko, lepe rudečkaste barve in sladkega okusa. Tudi se pogosto nahajajo razne vrste debelih, zeleno-rujavkastih jabelk kislega okusa, ki so najbolj primerne za kuho v razne juhe itd., pa dajo tudi veliko mošta. Sploh se nahaja še marsikje v kakem kotu dobra vrsta, o katerej se ne ve, odkod izvira, pa z obil-

nim in okusnim sadjem obilno povračuje kmetu trud in prostor, katerega potrebuje.

Videla sva torej, dragi bralec, da še imamo doma in to na visokih hribih, kjer v časih celo pol leta naltava sneg in brije burja, vendar precej sadnega drevja, katerega sadje daje kmetom precejšnjih dohodkov, posebno ob boljših letinah. Seveda toplo želimo, naj bi se našemu kmetu sadje, kolikor mogoče, pomnožilo in v ta namen dobivale se drevesa in cepiči od drugod, kateri našemu obnehu ugajajo in so gledé na rodovitnost in okus vredni razširjanja, pri tem pa ne pozabimo domačih dobrih vrst, katere so nas v naši mladosti že razveseljevale. Najbolje bode, če v vsak kotiček zasadimo kakšno drevo, da bo tako naša zemlja podobna »malemu raju« in sadje z obilnimi prihodki kmetu lajšalo bremena stroškov, sedanji čas na njega naloženih.

Pohorski.

Sejmovi. Dne 29. januarija v Št. Juriji pri Tabru. Dne 1. februarja v Mariboru, Dobovi in v Jurkloštru. Dne 3. februarja v Št. Juriji na Ščavnici, v Jarenini. v Dolu, v Lučanah, na Ptui in v Vidmu. Dne 6. februarja v Gornjem Gradu in v Št. Petru pod Sv. Gorami.

Dopisi.

S Ptuja. (»Slov. pevsko društvo«) v Ptui je v svoji zadnji seji dne 6. januarja 1892 sledeče sklenilo: 1. »Veliki koncert« se bode letos vršil dne 14. avgusta in sicer v Šoštanj v dični Šaleški dolini. Upamo, da bode udeležba izredno velika, ker je lansko leto naš koncert izostal, ker v Šoštanj lahko uporabljemo novo železnico in ker bode marsikomu dana prilika spoznavati krasno Savinjsko in Šaleško dolino. Pele pa se bodo večinoma pesmi, ki so bile za lani odložene: natančneje vspored koncerta se bode pravočasno naznanil. P. n. gosp. poverjenike pa prosimo, naj skrbé za to, da se bodo jele pesmi takoj vežbati, posebno sedaj v za to jako pripravnih zimskih večerih. Vsa slavna društva opozarjamo na ta naš »Veliki koncert«, ter jih prosimo, naj svoje veselice tako uredijo, da jim bode moč udeležiti se dneva, kateremu je naloga pokazati krasoto in moč slovenske pesmi, kateremu bode naloga zbrati vse slovensko razumništvo, kakor prosti narod v skupno razveseljevanje.

Iz Veržeja. (Bralno društvo.) Naše mlado društvo deluje dovoljno v kratkem času svojega obstanka. Dne 10. januarja t. l. so priredili veselo igro: »Svoji k svojim!«, katera se jim je izvrstno obnesla; čeravno so hoteli imeti to igro samo za poskus, ker še menda v Veržeji nikdar ni kaj enacega bilo. Da-si se veselica ni naznanila okoličanom, vdeležilo se je vendar je mnogo ljudstva, ne samo iz trga, nego tudi iz okolice. Igra se je občinstvu tako dopadla, da se je morala dvakrat predstavljati. Po igri so pa darežljive roke precejšnjo svoto denarja našemu bralnemu društvu podarile, za kar jim tem potom najpristrčneje zahvaljujemo. Posebno se imamo zahvaliti našemu rojaku g. Fr. Tiplič-u, vseučiliščniku v Gradci, ki je ne samo, da je prevzel najtežjo ulogo ter jo izvrstno izpeljal, ampak je tudi djanstveno poučeval igralce, kateri so takrat prvič stopili na oder in izvrstno izpeljali vsak svojo ulogo. Želeti bi bilo, da bi se večkrat kaj enacega priredilo, ker to le vzbudi ljudstvo do večjega rodoljubja. Ob tej veselici je postalo bralno društvo spet za nekaj udov močnejše in le več jih še naj pristopi, da si zamore naročiti več knjig in časnikov. Takim poštenim veselicam se bomo vselej radi pridružili in se držali gesla: »Svoji k svojim!«

Iz Frama. (Vesele dneve) smo imeli v adventu Vsako jutro smo imeli pred Lurškim altarjem, katerega smo še le lani dobili, slovesne svitnice, katerih se je prav obilno ljudstva udeleževalo, tudi zato, ker smo roženkransko pobožnost ob enem opravljali. Že $\frac{1}{4}$ 6 smo molili in vsako jutro speli iz »Venca« po osem Marijinih pesmic, ki so nas jih naučili č. g. župnik. Med sv. mešo pa so nam orglje milo pomagale Marijo častiti; akoravno nas je pravi organist novembra zapustil. Cvet pobožnosti je bilo obsluževanje osmine čistega spočetja M. D. Č. g. župnik so nam priporočili celo osmino doma moliti zvečer sv. roženvenec skupno. V cerkvi pa je bila služba božja tako slovesna, kakor na god sam. Ob $\frac{2}{4}$ 6. nas je razveseljevalo ubrano trijančenje; pred sv. blagoslovom se je zapelo: »Tantum ergo«, pred drugim blagoslovom pa smo še molili litanije loretske. Vsak dan jih je bilo obilno pri sv. obhajilu.

Iz Zlogone na Pohorji. (Beseda v prevdarek — nekoliko o letini — prošnja.) O letini poročati, posebno iz našega kraja, bilo bi že nepotrebno, saj se je že v tem listu večkrat bralo o tem, kako škoda je napravila toča, posebno po naši okolici. Le o tem hočemo nekoliko besedi spregovoriti, da se je dozdej še le malo usmiljenih dobrotnikov našlo, kateri bi poškodovancem po toči s kakimi darovi pomagali. Bralo se je tudi, da so se nam kot take izkazale še le štiri župnije in pet zasebnih dobrotnikov. Sicer bi se spodobilo že zato, kar so ti dobrotniki že do zdaj darovali, se zahvaliti, pa kaj, ker darovi so se sicer razdelili, vendar največji poškodovanci še za to nič ne vejo, ker so vso podporo prejeli večinoma le viničarji. Sicer je res, da so je nekateri potrebni a mnogo je tudi takih, ki je niso, pa so jo vendar dobili. Naj pa vendar vsakdo spozna, da imajo posestniki dosti več uzrokov prejemati podporo od dobrotnikov, kakor viničarji, oglejmo si na kratko škodo viničarjevo in kmetovo. Viničar ima setev pri kmetu n. pr. krompirja, turšice, repe, korenje itd. Dogovorita se, da se vse to odsluži čez leto, navadno pa odslužijo to ženske, moški pa grejo na razne kraje k drvarjem, ali pa na Ptujsko polje mlati, da si preskrbijo, česar bo treba za zimo. Ko pa je toča dne 5. julija setve vničila, potem viničar ali njegova žena že ni šla več delat tje, kjer sta imela setev, ampak mož je šel drugam, se ve da, kjer je zaslužil denar. In res, kdor je čez leto bil priden in ne zapravljal, priskrbel si je lahko toliko, kolikor potrebuje za zimo, saj hrane si ne kupujejo samo letos, ampak to je pri takih vsako leto. Krompirja sicer pogrešajo, pa ali ga mar kmetje imajo? Zdej si oglejmo pa še posestnika naj bo večji ali manjši, kako se njemu godi! V spomladi seveda še ni bilo hudo, ker je bilo še vse s starim založeno in njive z najlepšim semenom obsejane, delavci so se lahko dobili, pa saj njim je bilo tudi kaj dati. (Konec prih.)

Iz Slatine. (Bolna živina.) Pri nas je bila minolo leto živina močno na gobcih in parkljih bolna. Ljudje boleznijo niso poznali, vedeli niso, da je prišla kuga nad živino. Ker živinskega zdravnika ni blizu ni, nam bilo najti pomoči. In vendar se živini lahko tudi v tej bolezni pomaga, ako se ravna z živino, kakor je prav in o pravem času. Mi smo trpeli lansko leto veliko škodo, ker so bili vsi sejmi več mesecev zaprti, ker je politična oblast siloma odvzela nekaterim barantačem živino, nakupljeno na Hrvatskem ter jo je pod ceno prodala! Kaznovanih bilo je po Slovenskem več posestnikov, ker niso znali, da se je kuga razglasila, ter se živina ne sme gnati od hrana. Dotična prepoved morala bi se hitro in vsestransko, tudi po slovenskih listih objaviti.

Iz Vojnika. (Hiralnica. Ogenj.) Poročal sem bil, da se je že odprla druga deželna hiralnica na slo-

venskem Štajarskem. Ta je v Vojniku, kakih pet dobrih četrtink ure hoda iz Celja po glavni cesti. Poslopje je lepo, po najnovejši tehniki delano in stane do 130.000 fl. Prostora bode notri za 150 do 170 bolnikov. Zdravnik, kakor je že znano, je v tem kraju zelo priljubljeni gosp. dr. Žižek. Bolnikom pa bodo stregle usmiljene sestre, katerih je že tukaj zdaj pet. Vseh skupaj bode osem, šest dekel in šest bolniških strežnikov. Oskrbnik pa je že bojda dalje časa tukaj — neki Kitt ali Kick, kakor poročajo novine. Celo poslopje je okroženo z lepim plotom, kar vse obsega 11 oral. V prizemlju je 23 hiš in hišic in velika kuhinja. Dvè hiši ste odločeni za kopel, kakor tudi v prvem nadstropji, ki steje tudi toliko sob in lepo veliko sobano odločeno za kapelo. — Na treh kraljev praznik je zgorelo v Vojniški fari nekemu Brežkemu vse, še eden otrok. Žena je bojda pustila otroke v hiši v postelji, ne daleč od njih luč ter je šla v hleve. Otroci so najbrž prišli k luči in ko je prišla gospodinja iz hlevov, bilo je že vse v ognji. Komaj je še rešila nekaj mesecev starega otroka, drugo je pa zgorelo, kakor pravijo. Pazite na ogenj in otroke!

Od St. Janža na Peči. (Raznoterosti.) V meseci novembru je bil tukaj pokopan otrok, ki se je z gorečo petrolejevo svetilnico ponesrečil, namreč jo je zvrnil, ubil in je v tem na pol zgorel. Spet glasen opomin starišem: pazite na ogenj in otroke, posebno sedaj v dolgih zimskih večerih! Meseca decembra pa je ravno tam eden otrok umrl, ki se je, kakor pravijo, »parkelna« na predmiklavžev večer preveč prestrašil. Savinjska železnica Celje-Velenje, je, kakor že znano, od 27. decembra lanskega leta odprta za občni promet, vendar sem že veliko ljudi slišal, ki pravijo, da je vožnja na istej za blago in za ljudi precej draga, postavim od Velenja do Celja stane III. razred za osebo 93 kr., od Velenja do Šoštanja 20 kr. itd. — Na Silvestrovo zvečer t. j. 31. decembra lanskega leta priredili so diletantje iz Šaleške doline v krasno okinčanih prostorih gostilničarja g. Josipa Skaza v Velenji koncert na citrah, ki je bil mnogobrojno obiskovan; tudi o letošnjem predpostu mislijo enak koncert prirediti; posamezne točke koncerta so bile prav pohvalno sprejete, toraj se že veselimo na obečani predpostni koncert.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Trgovinske pogodbe so obveljale tudi v »gospodski hiši« drž. zbora in zato stopijo lahko že z dnem 1. februarija v veljavo. — Vlada je privolila v to, da se izplača državnim uradnikom nižje vrste nekoliko »druginjske« priklade, te pride na osebo sicer malo, vendar pa bode državi za dva miliona več stroškov. — Vodja »nemško-liberalne levice«, dr. vit. Plener, dobi neki višjo državno službo ter prepusti potlej svoje mesto drugemu možu, Mogoče je, da bode z njim shajal grof Taffe lažje, kakor doslej z »železnim vitezem«.

Štajarsko. Deželni odbor v Gradci je odbil prošnjo večih občin iz Šaleške doline, naj se napravijo napisi na postajah nove železnice iz Celja v Velenje tudi v slov. jeziku. Odbor pravi, da za take napise ni potrebe. Od kod neki slavni odbor to ve! — Nemški konservativni poslanci sklicujejo sedaj po gostem volilne shode ali pa se vdeležijo zborov političnih društev ter poročajo svojim volilcem o raznih rečeh, ki se godé v državnem ali deželnem zboru. Nemških kmetov prihaja vselej veliko na tako zborovanje.